

HEMELVAART

21 mei 2020

Homilie

Een vraagje: Waar naartoe moeten we kijken op dit feest van Onze Heer Hemelvaart?
Moeten we naar omhoog kijken, of naar beneden?

Wij hebben de neiging te zeggen: "Dat is toch evident.

Als de Heer naar de hemel is opgestegen, dan moet je toch naar omhoog kijken, wil je hem zien. De hemel, dat is toch boven."

Maar als we de teksten dichter bekijken die we reeds de hele paastijd te lezen krijgen, dan spreken die een andere taal. Ook de lezingen van vandaag.

We horen Jezus tot zijn leerlingen zeggen in het evangelie:

"Gaat de wereld rond, en maakt alle volkeren tot leerling, doopt hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, en leert hen alles te doen wat Ik ook jullie gevraagd heb te doen"

En de leerlingen gingen op stap, overal rond, en er staat:
ik zal dan bij jullie zijn.

En in de eerste lezing staat dat Jezus net voor hij uit hun ogen verdween, hen op het hart drukte: het komt er bij jullie op aan van mij te getuigen, in Jeruzalem, in Judea en Samaria en over heel de wereld.

Reeds op de morgen van Pasen werd dezelfde taal gesproken.

In het graf vonden de leerlingen Jezus niet, maar wel een jongeman die zegde:
"Hij is niet hier. Ga naar Galilea en daar zul je hem zien".

De boodschap van Pasen, van Hemelvaart en van Pinksteren is duidelijk.

Je moet de Heer niet nakijken.

Want nakijken dat is heimwee hebben. Dat is leven in het verleden. Dat is treuren om het gemis. Dat helpt je niet vooruit.

Nee, je moet je niet vastklampen aan wie Jezus was, je moet je niet vastklampen aan wat hij gedaan heeft, en niet zeggen: Nu hij er niet meer is, is alles voorbij.

Want Hij moet verder leven!

Daarvoor moeten zijn leerlingen, moeten wij, hem in ons hart bewaren, in onze herinnering, in onze geest. Zijn geest moet onze geest doordringen.

En dan zullen we kijken naar waar we moeten kijken.

Niet naar boven maar rondom ons.

We moeten kijken naar de mensen die we op onze weg ontmoeten.

En zien waar iemand ons mocht nodig hebben.

Want daar is het dat Jezus tot leven komt, daar is het dat "zijn" liefde doorgegeven wordt:
Daar waar we brood breken en delen met de mensen rondom ons.

En ja, dan is Hij bij ons aanwezig.

Want zo heeft hij het toch gezegd op het laatste avondmaal: als je met mekaar het brood

breekt en de wijn deelt, dan ben ik in uw midden.
En dat moet je doen, altijd weer, om mij niet te vergeten.

Als we naar boven kijken, weg van de mensen, en vooral weg van de mensen in nood, dan kijken we niet naar Jezus, maar kijken we van hem weg.

Er gaat een verhaal over een joodse rabbi in Krakow.

Hij kwam de woning binnen waar zijn zoon in diep gebed verzonken zat.

In de hoek stond een wieg met een huilend kindje. De rabbi vroeg aan zijn zoon:

Hoor je niet dat het kind ligt te huilen?

En de zoon zei: "Vader, ik was in God verzonken."

Toen zei de rabbi: "wie in God verzonken is, ziet zelfs de vlieg die op de muren kruipt."

"Zien" betekent in de bijbel: betrokken zijn, weten wat er rondom jou gebeurt, het lot van je naaste ter harte nemen.

En als je het huilende kind niet hoort, dan ben je niet in God verzonken, dan ben je alleen in jezelf verzonken.

Naar God kijken, naar Jezus kijken dat is je ogen openen voor wat er gebeurt.

Dat is de tranen zien van mensen die dodelijk ziek zijn.

Dat is de angstige ogen zien van mensen die bedreigd worden.

Dat is de bevende handen zien van mensen die het leven niet meer aankunnen.

En dan je ogen niet afwenden.

Maar partij kiezen voor armen en kleinen, voor lijdenden en verontrechtten.

Dat is Verrijzenis, dat is Jezus die ook nu tot leven komt, dat is de Geest die werkzaam is onder de mensen.

Laten wij in onze zorg voor mekaar en vooral in onze zorg voor de zwaksten onder ons, de liefde van God en de liefde van Jezus van Nazareth verder laten leven, iedere dag opnieuw, tot onze wereld worden zal het Rijk van God op aarde.

Pierre Breyne, priester